

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 67. Michael Palæologus moritur. Andronicus Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII. memoratum intra spatium Petrus exierat
A.C. 1282. e Sicilia, ac reliqui Ecclesiæ mandata
 se subjecerint, eorum bona occupanda, p
 frosque capiendos quibuslibet a se expo
 ni, & cunctis prædiis beneficiariis, aliis
 que bonis, quæ ab Ecclesia habeant, pro
 vari, illorum vero clientes fiduciariorum
 juramento fidelitatis absolvi; sequen
 tum sibi velle jus exuendi Petrum regem
 Arragonio, & pro ratione criminum po
 niendi post illud tempus elapsum. Hæc
 est summa litterarum, quæ promulgatæ
 sunt Monte Flasconis 18 Nov. 1282.

§. LXVII.

Michaël Palæologus moritur. Andronicus Imperator.

Imperator Michaël Palæologus huic sen
 tentiæ tam brevi superstes fuit, ut ve
 risimile non sit illum notitiam ejus acce
 pisse. Joannem Sebastocratorem Principem
 pemque Thessaliæ pacis secum in Italia vi
 latorum submissurus, Tartaros trans Danu
 nubium habitantes advocaverat: & in
 summum incurrerat vituperium, quod
 ethnicos accivisset, ut Christianis infer
 ret arma. Hanc in expeditionem Jul
 medium Novembrem educens copias jam
 non bene se habebat: & itinere malum
 augente Medici eum morti proximum
 judicabant. At nullo id ei dicere aude
 unus

*Pachym. l. 6.
c. 35.*

*Gregoras
lib. 5. c. 7.*

*Pachym.
c. 36.*

unus eorum Principem Andronicum ejus ^{Sæcul. XIII.}
 filium natu majorem successoremque ^{A.C. 1282.}
 hac de re monuit. Qui & ipse tam tri-
 stis nuncius esse metuens, illud excogita-
 vit, ut Evcharistiam curaret afferri per
 Sacerdotem aulicum convenientibus a-
 mictum ornamentis. Cubabat Impera-
 tor fixis in pariete oculis aliquid attente
 cogitans: ex parte altera stabat Sacer-
 dos, & sacra mysteria tenens manibus
 expectabat, dum æger se inverteret. Cum
 ille diu siluisset, tandem Imperator, sive
 quod persentisceret aliquid, sive alia de
 causa ad eum conversus intellecto consi-
 lio, quid hoc esset, quærebat. Sacerdos
 reposuit: Postquam Deum pro te oravi-
 mus, apportamus tibi etiam dona sacra,
 quæ te sanitati restituent. Interpellans
 eum Imperator relicto toro sumptoque
 balteo symbolum recitabat. Tum Evan-
 gelicis utens verbis: Domine! aiebat,
Salvifica me ex hac hora! & inter debita ^{Joan. 12. 27}
 reverentiæ signa sacram accepit commu-
 nionem. Lecto redditus brevi efflavit a-
 nimam. Principis hujus vita parum
 Christiana postulasse videtur, ut ad præ-
 bendum sibi sacrum viaticum pararetur
 diligentius.

Vixerat quinquaginta octo annis; & ^{Sup. lib. 84.}
 viginti quatuor viginti diebus minus re- ^{p. 61.}
 gnaverat, scilicet a primo Januarii 1259
 usque ad diem Veneris 11 Dec. 1282 se-
 cundum

Sæcul. XIII.
A. C. 1282.

Pachym.
Andr. 1. 7. c. 1

cundum Græcos 6791. Ejus cadaver in monasterium a castris, ubi obierat, longe remotum celeriter & noctu quidem delatum fuit ac sine ulla ceremonia sepultum. Andronicus enim novus Imperator consensionem cum Latinis per suum patrem suum tanquam hujus auctorem sepultura ecclesiastica indignum censuit ejusque corpus duntaxat contegi in humo injecta voluit, ne discerperetur bestiis. Numerabat viginti quatuordecim annos, cum patri suo, quo vivo volente coronatus Imperator erat, succederet: & quadraginta novem annorum summæ rerum præfuit.

§. LXVIII.

Andronicus reconciliationem cum Latinis facit irritam.

6. 2.

Constantinopolim reversus nihil habebat antiquius quam tollere schisma quod reconciliatio cum Latinis inter Græcos excitaverat. Hanc ad curam sua sponte propensum amita sua Eulogia impellebat. Qua Principe suadente intulit se purgare schismaticis velut suis in gratiis inductum ad ea, quæ consensio nis causa pater fecisset suus. Exposit se poenitentia tangi paratum ad subeundas poenas, quas ad expiendam ipsius culpam necessarias judicarent; litteras